

רשומות

ספר החוקים

31 בדצמבר 1982

1070

ט"ו בטבת התשמ"ג

עמוד

20	חוק החוקת תעודת זהות והצגתה, התשמ"ג-1982
21	חוק הגנת הדייר [נוסח משולב] (תיקון מס' 2), התשמ"ג-1982
22	חוק לתיקון ולהארכת תוקף של תקנות שעת חירום (השלומי חובה), התשמ"ג-1982

חוק החזקת תעודת זהות והצגתה, התשמ"ג-1982 *

<p>1. בחוק זה —
"חייל" — כמשמעותו בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955;¹
"קצין משטרה בכיר" ו"ראש רשות מקומית" — לרבות אדם שהוסמך על ידי אחד מהם
בכתב לצורך חוק זה;
"תושב" ו"תעודת זהות" — כאמור בחוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965.²</p>	הגדרות
<p>2. תושב שמלאו לו 16 שנים חייב לשאת עמו תמיד תעודת זהות ולהציגה בפני
קצין משטרה בכיר, ראש רשות מקומית, שוטר או חייל במילוי תפקידם, כשידרשו זאת
ממנו.</p>	<p>החזקת תעודת
זהות והצגתה</p>
<p>3. מי שאינו תושב ומלאו לו 16 שנים ישא עמו תעודת רשמית המעידה על זהותו
והגושאת את תצלומו, והוא חייב להציגה לפי דרישה כאמור בסעיף 2.</p>	<p>תעודה של מי
שאינו תושב</p>
<p>4. העובר על הוראות חוק זה, דינו — קנס 5,000 שקלים, ובלבד שלא יועמד אדם
לדין על אי הצגת תעודה אם תוך חמישה ימים לאחר שנדרש לכך הרצה התעודה לפני
מי שדרש את הצגתה, או לפני שוטר בתחנת משטרה, ונקבעה זהותו של האדם על פיה;
נקבעה זהותו כאמור, יינתן לו, על פי דרישתו, אישור בכתב על כך בתחנת משטרה.</p>	עונשין
<p>5. בחוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965 —
(1) בסעיף 24, במקום "רשאי לקבל" יבוא "חייב לקבל";
(2) בסעיף 35(ב), אחרי פסקה (4) יבוא:
" (5) לא קיבל תעודת זהות לפי סעיף 24."</p>	<p>תיקון חוק מרשם
האוכלוסין</p>
<p>6. (א) שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו.
(ב) לענין החובה לפי סעיפים 2 ו-3, רשאי שר הפנים לקבוע בתקנות, באישור
ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, תעודה רשמית אחרת כתעודה מזהה.</p>	ביצוע ותקנות
7. תחילתו של חוק זה ביום ט"ו בטבת התשמ"ג (1 בינואר 1983).	תחילה

יוסף בורג
 שר הפנים

מנחם בגין
 ראש הממשלה

יצחק נבון
 נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ה' בטבת התשמ"ג (21 בדצמבר 1982); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1605, התשמ"ג, עמ' 33.
 1 ס"ח התשט"ו, עמ' 171.
 2 ס"ח התשכ"ה, עמ' 270.

חוק הגנת הדייר [נוסח משולב] (תיקון מס' 2), התשמ"ג-1982 *

תיקון סעיף 52

1. בסעיף 52 לחוק הגנת הדייר [נוסח משולב], התשל"ב-1972 (להלן — החוק העיקרי —

(1) בסעיף קטן (ב), במקום הסיפה המתחילה במלה "וכלבד" יבוא:

"וכלבד שלגבי בתי עסק שעליהם חלים סעיף 52 א או תקנות לפי סעיף 61 לא ייקבעו דמי שכירות העולים על השיעורים המרביים או המופחתים, לפי הענין."

(2) סעיפים קטנים (ג), (ד) ו-(ה) — ימחקו.

הוספת סעיף 52א

2. אחרי סעיף 52 לחוק העיקרי יבוא:

52א. (א) מיום ט"ו בטבת התשמ"ג (1 בינואר 1983) יהיו דמי השכירות של בית עסק, דמי השכירות ששולמו לפני יום ט"ו בטבת התשמ"ג (1 בינואר 1983) בתוספת 300 אחוזים.

"דמי שכירות מרביים

(ב) אחת לשלושה חדשים, ב"1 בינואר, ב"1 באפריל, ב"1 ביולי וב"1 באוקטובר של כל שנה (להלן — יום השינוי) יועלו דמי השכירות ששולמו לפני יום השינוי לפי שיעור עליית המדד מן המדד שפורסם לאחרונה לפני יום השינוי הקודם עד המדד שפורסם לאחרונה לפני יום השינוי; יום השינוי הראשון לפי סעיף קטן זה יהיה י"ח בניסן התשמ"ג (1 באפריל 1983), ובו יועלו דמי השכירות לפי שיעור עליית המדד מן המדד שפורסם בחודש דצמבר 1982 עד המדד שפורסם לאחרונה לפני יום השינוי; לענין זה, "מדד" — מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

(ג) המנהל הכללי של משרד הבינוי והשיכון יודיע ברשומות, לא יאוחר מ-25 בחודש שלפני יום השינוי, על שיעור העלאת דמי השכירות בהתאם לשינוי במדד כאמור בסעיף קטן (ב).

(ד) שיעורי העלאת דמי השכירות לפי סעיף זה הם שיעורים מרביים.

(ה) הממשלה רשאית לקבוע בתקנות סוגים של בתי עסק שסעיף זה לא יחול עליהם."

תיקון סעיף 53

3. בסעיף 53 לחוק העיקרי, אחרי "52" יבוא "52א".

תיקון סעיף 55

4. בסעיף 55 לחוק העיקרי, במקום "קבעה הממשלה, בתקנות בתי עסק, מקסימום לדמי שכירות" יבוא "חלים דמי שכירות מרביים לפי סעיף 52א", ובמקום "על המקסימום לפי תקנות בתי עסק וסעיף 54" יבוא "על דמי השכירות המרביים לפי סעיפים 52א ו-54".

תיקון סעיף 61

5. בסעיף 61 לחוק העיקרי, במקום "בתקנות בתי עסק תקבע הממשלה" יבוא "הממשלה תקבע בתקנות".

ביטול סעיף 148

6. סעיף 148 לחוק העיקרי — בטל.

* נחקל בכנסת ביום י"ב בטבת התשמ"ג (28 בדצמבר 1982); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1600, התשמ"ג, עמ' 12.
1 ט"ח התשל"ב, עמ' 176; התש"ס, עמ' 165.

7. סעיף 6 יחול על עניינים תלויים ועומדים ביום תחילת חוק זה לפני בית דין לשכירות. הוראת מעבר
8. תחילתו של חוק זה ביום ט"ז בטבת התשמ"ג (1 בינואר 1983). תחילה

מנחם בגין
ראש הממשלה

דוד לוי
שר הבינוי והשיכון

יצחק נבון
נשיא המדינה

**חוק לתיקון ולהארכת תוקף של תקנות שעת חירום (תשלומי חובה),
התשמ"ג—1982 ***

1. בתקנה 1 לתקנות שעת חירום (תשלומי חובה), החש"ה—1958 (להלן — התקנות), בטופס יבוא: תיקון תקנה 1
- "המנהל" — מנהל אגף המכס והבלו." —
2. בתקנה 15 (א) לתקנות — תיקון תקנה 15
- (i) אחרי פסקה (4) יבוא: —
- "(א4) לא מסר דין והשבון לענין תקנות אלה או הצוים שהותקנו מכוחן, במועד שנקבע;"
- (2) בסיפה, במקום "5,000 לירות" יבוא "כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז—1977".
3. אחרי תקנה 15 לתקנות יבוא: הוספת תקנה 15
15. (א) עבר אדם עבירה על תקנות אלה או הצוים שהותקנו מכוחן, או נחשד בה, רשאי המנהל, בהסכמת אותו אדם, לקחת ממנו כופר כסף בסכום שלא יעלה על כפל הסכום הקבוע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז—1977, או על פי שלושה משווי הטובין אשר בקשר אתם נעברה העבירה, לפי הסכום הגדול יותר; משעשה כן, יוסק כל הליך משפטי לענין העבירה.
- (ב) לאור שהוגש כתב אישום אין לקחת כופר כסף אלא אם אישר זאת היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוא הסמיך לכך.
4. תקפן של התקנות מוארך בזה עד ליום כ"ה בטבת התשמ"ד (31 בדצמבר 1983). הארכת תוקף

מנחם בגין
ראש הממשלה

יצחק נבון
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום י"א בטבת התשמ"ג (27 בדצמבר 1982); הצעת החוק חיבוי הסבר פורסמו בהית 1602, התשמ"ג, עמ' 23.

1 ס"ח התשל"ז, עמ' 175; החש"ם, עמ' 42.

2 ס"ח התשל"ז, עמ' 262; החש"ם, עמ' 60; התשמ"ב, עמ' 172.